

Rozjímanie na piatok 3. týždňa v adventnom období

Rozjímanie na piatok tretieho adventného týždňa.

Navrhované témy sú: Pokoj je Boží dar; plán spásy je univerzálny; Krstiteľ chce, aby žiaril iba Ježiš.

„HLA, PÁN PRÍDE v jase, navštívi svoj ľud v pokoji a dá mu večný život“, modlíme sa dnes v úvodnom speve. Pokoj je jedným zo znamení príchodu Mesiáša. Proroci nám pripomínajú, že on prinesie Izraelu pokoj a že len s jeho pomocou sa budú môcť zbaviť svojich

nepriateľov. Preto „bude nazvaný zázračný Radca, mocný Boh, večný Otec, Knieža pokoja“ (Iz 9, 5). Pokoj nie je len výsledkom ľudskej stratégie, ale darom, ktorý pochádza z jeho ruky; je ovocím Božej prítomnosti medzi svojimi. „Lebo chlapec sa nám narodil, daný nám je syn“: pokojná prítomnosť, ktorá sa nikdy neskončí.

Boh uzavrel s ľudstvom zmluvu o pokoji. To si Zachariáš pripomína v deň obriezky svojho syna Jána. Pred svojou rodinou a priateľmi spieva *Benedictus*, hymnus chvály a vďaky. Šťastný z daru svojho nečakaného otcovstva, zvolá: „Tak nás Vychádzajúci z výsosti navštívi a zažiarí tým, čo sedia vo tme a v tône smrti, a naše kroky upriami na cestu pokoja“ (Lk 1, 78-79). Na Štedrý večer budeme tiež s radosťou počúvať spev anjelov pastierom v Betleheme: „Sláva Bohu na výsostiach a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle“ (Lk 2, 14).

Rozhodne vidíme, že Pán chce, aby sa jeho učeníci tešili z pokoja, ktorý prináša jeho prítomnosť. „Pokoj vám“ (Jn 20, 19), je pozdrav Zmŕtvychvstalého. V intimite modlitby a vo sviatostiach opäť získavame dar pokoja. O to sa spolu s celou Cirkvou pokorne modlíme: „Pán príde, choďte mu v ústrety. On je to, knieža pokoja“[1].

.....

IZAIÁŠ V DNEŠNOM prvom čítaní oznamuje, že spása je posolstvom pre všetkých ľudí, dokonca aj pre cudzincov, ktorí sa „pridržiavajú mojej zmluvy, zavediem na svoj svätý vrch a rozradostím ich v svojom dome modlitby; ich celopaly, ich obety budú lúbeznými na mojom oltári“ (Iz 56, 6-7). Nikto nie je z tohto pozvania vylúčený, pretože Boh „chce, aby boli všetci ľudia spasení a poznali pravdu“ (1 Tm 2, 4). Po

Vtelení sa uctievanie Pána neobmedzuje na obrad na určitom mieste, ale môže sa konať srdcom na ktoromkoľvek mieste. „Si v Jeruzaleme, si v Bretónsku?“, povedal svätý Hieronym. „Na tom nezáleží. Nebeská prítomnosť je pred tebou, otvorená, pretože Božie kráľovstvo je uprostred nás“[2].

Prorok Izaiáš vyzýva tých, ktorí sú ďaleko od Boha, tých, ktorí nikdy nemali príležitosť spoznať Pána, aj tých, ktorí možno zabúdili alebo sa rozptýlili. Dekrét *Ad gentes* Druhého vatikánskeho koncilu nám pripomína, že „Cirkev – soľ zeme a svetlo sveta (porov. Mt 5, 13-14) – je ešte naliehavejšie povolaná pracovať na spáse a obnove každého stvorenia, aby všetky veci boli obnovené v Kristovi a ľudia v ňom utvorili jednu rodinu a jeden Boží ľud“ (n. 1).

„Byť Božím ľuďom podľa veľkého Otcovho plánu lásky znamená byť Božím kvasom v tomto našom ľudstve, znamená to ohlasovať a prinášať Božiu spásu tomuto nášmu svetu, ktorý je často dezorientovaný, potrebuje odpovede, ktoré povzbudia, ktoré dajú nádej a nový zápal na ceste. Nech je Cirkev miestom Božieho milosrdenstva a nádeje, kde sa každý cíti prijatý, milovaný, odpustený a povzbudený žiť podľa dobrého života evanjelia. A aby sa aj ostatní cítili prijatí, milovaní, odpustení a povzbudení, Cirkev musí mať otvorené dvere, aby do nej mohol vstúpiť každý. A my musíme týmito dverami vychádzať von a ohlasovať evanjelium“[3].

NA ZAČIATKU ADVENTU nás Cirkev ústami svätého Pavla povzbudzuje:
„už nadišla hodina, aby ste sa

prebudili zo sna. (...) Noc pokročila, deň sa priblížil. (...) oblečme sa do výzbroje svetla“ (Rm 13, 11-12). V týchto dňoch sme počúvali silný hlas Jána Krstiteľa, ktorý nás pozýval, aby sme sa priblížili ku Kristovi. Ján, podľa slov samotného Ježiša Krista, je „lampa, ktorá horí a svieti“ (Jn 5, 35). V Krstiteľovi vidíme postavu toho, kto pokorne ohlasuje posla všeobecného pokoja. Neupozorňuje na seba, ale na pravé svetlo, ktorým je Kristus.

Pri čítaní evanjelia dnešnej svätej Omše si pripomíname, že Krstiteľ vie, že všetko pochádza od Boha, dokonca aj duch, ktorý ho oživuje. Len čo ľudia začnú spoznávať Kristus, Ján sa dobrovoľne skryje; vedie svojich učeníkov za Ježišom a svoj život končí v tichu, opustenosti väzenia: bez sťažností, šťastný, že sa celý venoval službe Bohu. Svätý Gregor Veľký poznamenáva, že „Ján vytrval vo svätosti, pretože zostal pokorný vo

svojom srdci“[4]. Sám Krstiteľ povedal: „On musí rásť a mňa musí ubúdať“ (Jn 3, 30); je ťažké zhrnúť podstatu vnútorného života do menej slov ako týchto.

Ak sa opäť pozrieme na Krstiteľa, objavíme muža s výraznou osobnosťou, s pevnosťou a rozhodnosťou, ktorá je vzdialená od akéhokoľvek nedostatku charakteru alebo ľahkosti. Aby však naplnil svoje poslanie, neváha sa uskromniť „aby mohol žiariť iba Ježiš“[5]. Svätý Josemaría nás povzbudzuje, aby sme nasledovali príklad Predchodcu: „Nezabúdajte, že je znakom Božej záľuby zostať v skrytosti (...). Veľkú radosť mi robí myšlienka, že človek môže takto prežiť celý život: byť apoštolom, skrývať sa a zmiznúť. Aj keď je to niekedy ťažké, je veľmi krásne zmiznúť“[6].

O to prosíme Boha v dnešnej svätej Omši: „Nech sa ti, Pane, zapáčia naše

pokorné obety a modlitby“[7]. Mária, Kráľovná pokoja, nech uskutoční naše túžby po pokoji a pokore s nádejou, že v dušiach bude vládnuť jedine Ježiš Kristus.

[1] Alelujový verš, piatok tretieho týždňa v adventnom období.

[2] Svätý Hieronym, *Epistolae*, 2, 58, 2.

[3] František, *Generálna audiencia*, 12-VI-2013.

[4] Svätý Gregor Veľký, *Homiliae in Evangelia*, 20, 5.

[5] Svätý Josemaría, *List 28-I-1975*.

[6] Svätý Josemaría, *List 24-III-1930*, bod 21.

[7] Piatok tretieho týždňa v adventnom období, modlitba nad obetnými darmi.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/meditation/piatok-v-3-tyzdni-v-
adventnom-obdobi/](https://opusdei.org/sk-sk/meditation/piatok-v-3-tyzdni-v-adventnom-obdobi/) (24.03.2026)